

יבגניה קירשטיין- CanVase

אוצרת: מעין ישראלי

גלריה פריסקופ

19/01/2023-18/02/2023

יבגניה קירשטיין החלה לצייר בגיל מוקדם מאוד, ולמרות היות הציור חלק חשוב כל-כך בחייה, אמה החליטה שזהו לא תחום שבו היא יכולה לפתח קריירה יציבה, ולכן רשמה אותה בגיל 16 ללימודי רסטורציה בקולג' ניקולאס רוריך לאמנות בסנט פטרבורג.

בגיל 22, כשנה לאחר סיום לימודיה, עלתה לארץ והחלה לעבוד כרסטורטורית בכנסיה הרוסית בירושלים. יבגניה לא נהנתה במיוחד מעבודה זו, ואפילו חשבה בשלב מסוים שכדאי לחזור לרוסיה, אך לחיים היו תוכניות אחרות בשבילה, והיא התאהבה ונישאה לישראלי.

לאחר מספר שנות עבודה בכנסיה, נערכו בה קיצוצים ויבגניה פוטרה מעבודתה. היא נשארה בארץ ללא עבודה וללא שפה ועברה תקופה מטלטלת ומבלבלת בחייה. באחד משיטוטיה בתל אביב בתקופה זו, עברה ליד חלון ראוה של סטודיו לקרמיקה, והפעילות בתוכו משכה את תשומת ליבה עד כדי כך שהחליטה להירשם לקורס בסטודיו. העבודה עם החומר הייתה להתאהבות מיידי, ומשכך החליטה שעל מנת להתמקצע ולהעמיק את הידע בתחום, השלב הבא יהיה להירשם לבצלאל.

בשנה השלישית ללימודיה במחלקה לעיצוב קרמי וזכוכית, נרשמה יבגניה לקורס כלים גדולים בהנחייתה של ג'קרנדה קורי, שנערך בשיתוף פעולה עם גלריה ג'ינא לאמנות נאיבית בינלאומית. בקורס זה התחברו שני העולמות האמנותיים שלה- חומר וציור, ומאותו רגע, הבינה יבגניה שהחומר יכול להפוך גם לקנבס לציוריה.

בכדיה המצויירים, יבגניה משתמשת בפני השטח של החומר כמצע לציורים. כאשר הציורים שלה מועברים למדיום הקרמי, נוספים להם ממדים חדשים: עומק, טקסטורה וטביעת אצבע קמאית של היוצרת. הכלי התלת ממדי מפעיל את הצופה ומצריך ממנו להקיפו על-מנת לגלות את הסצנה המלאה שמצוירת עליו. צורת הכלי קובעת את אופן "קריאת" הציור, ופני השטח של הכלי מוסיפים רובד נוסף, כמו שניתן להבחין בפנים הרכות של האישיה המזדקנת, המודגשות על-ידי פני השטח המלאים בליטות ושקערוריות; בכד "מלחמה", המתאר בניין מופגז באוקראינה, הסצנה מעבירה בנו חלחלה וחרדה המועצמות על-ידי גוף הכד הקרוע, עד כדי כך שכמו עולה ריח השריפה באפנו. העברת הציורים שלה מהנייר אל החומר מעבירה אותם מהארעי אל הנצחי ובכך הופכים את הציורים שלה למיתולוגיה, לעתים אישית ומינורית, ולעתים אפית.

לתערוכה זו, יצרה יבגניה סדרה של כדים בגדלים ופרופורציות משתנות, אך בעלי סילואט דומה. כל כד מתאר את רשמיה של יבגניה על הנושאים שמעסיקים אותה לאורך חייה המקצועיים והאישיים, כמו גם הרהורים על תופעות ואירועים אקטואליים אשר קורים סביבה ונוגעים בה.

על אף העובדה שיבגניה נמצאת בתחילת דרכה המקצועית, כתב היד הייחודי שלה כבר ניכר בנגיעות החומריות וסגנון הציור האישי והוורסטילי שלה. הציור הוא השפה הראשונה והמרכזית (בנוסף לרוסית ועברית) של יבגניה, זוהי שפה בלתי אמצעית, בה היא שולטת ללא צורך במתווכים, ובה היא מרגישה הכי רהוטה. בשפה לא מילולית זו יבגניה משתמשת באופן יומיומי. זוהי הדרך

שלה לכתוב יומן. ספר הסקיצות שלה נמצא תמיד בהישג יד; כשהיא יוצאת לחופש, יושבת עם חברות לקפה, או אפילו צופה בחדשות. הפעולות היומיומיות השגורות ביותר, כמו רגשותיה ולבטיה הכמוסים ביותר, לצד מאורעות בינלאומיים, מעובדים לציורים מיידים ובלתי אמצעיים כצילומי סטילס, או צילומי רנטגן של הנפש. כחלק מהתערוכה ניתן להתרשם גם מסדרת רישומים אשר נבחרו מתוך מאות רישומיה, ומציגים את הצדדים השונים לעיסוקה החומרי; כקרמיקאית, כסטודנטית בבצלאל, כאם לילד פעוט אשר לרגע לא מפסיקה ליצור וכאמנית אשר שאלות וחיבוטי נפש רבים, מלווים את יצירתה.

* יבגניה היא זוכת פרס יצחק ואווה אלפר למצוינות אקדמית, ופרס אלי ויואכים מייזלר למצוינות בעיצוב על פרויקט הגמר שלה בבצלאל.

* שעות הפתיחה בפריסקופ- שני- חמישי 17:00-20:00 שישי- שבת 11:00-13:00

War (side A)

War (side B)

Middle Ages (Side A)

Middle Ages (Side B)

Welcome to the New World (side A)

Welcome to the New World (side B)

Present time (side A)

Present Time (side B)

Self Portrait (side A)

Self Portrait (side B)